

tror, at det vil være noget vanskeligt. Der har i sin Tid været et Andragende inde i Indenrigsministeriet, hvort disse Foreninger havde samlet sig for under et at anholde om Statsstilbud, men det viste sig, at disse Foreninger ved Siden af det Formaal at arbejde for Maadeholdssjagens Fremme gennemgaaende tillige havde det Formaal at tjene som selvstændige Foreninger. Dette gælder jo om Good Templarforeningen og ganske sikkert ogsaa om Afholdssamfundets Hjøbenhavnske Afdeling, ja jeg tror nok, at det gælder dem alle sammen. Det er imidlertid ganske klart, at det er meget farligt at komme ind paa at støtte Foreninger, der saaledes have et selvstændigt Formaal ved Siden af det Formaal, de ellers søge at tjene. Jeg tror, at man skal være meget varsom dermed.

Angaaende Indførslen af engelske Racevin har det ærede Medlem for Svendborg Amts 3dje Valgtreds (P. Sjørgensen) rettet en Forespørgsel til mig i Anledning af, at et Andragende fra Holstebro Svineslagteri er blevet afflaaet. Dette Andragende gik ud paa at faa Tilladelse til at indføre Racevin fra England. I den Sag er vi meget vanskelig stillede. Vi staa nemlig saaledes, at det er sikkert nok, at man Landet over trænger til en Forbedring af Svineavlens, navnlig derigennem, at man søger at skaffe bedre Tillægsdyr. For saa vidt imidlertid disse Tillægsdyr skulle staves fra Udlandet, møder der os en meget stor Fare for, at Indførslen af Racevin kan paaføre Landet smitsomme Sygdomme og navnlig Svinedifteritis. Med Hensyn til denne Sygdom er vi nu nogenlunde vel stillede. Vi have kun meget faa Tilfælde deraf, for Djebklisset i 2 Besætninger, der staa og i meget lang Tid have staaet under Tilsyn, og Sygdommen har, hvor den nu optræder, en kronisk og meget mild Form. Hvis vi nu fra Udlandet fik Svinedifteritis herind, og navnlig, hvis den kom i en mere akut Form, vilde det være en meget stor Ulykke for vort Landbrug, idet det er aldeles klart, at dette vilde lægge Eksporten af vore Svin store Hindringer i Vejen. Vi vilde ganske sikkert blive mødt med Afspærring fra Syd og maaske ogsaa fra Vest for saa vidt angik vort Flæsk. Vi maa derfor i denne Henseende gaa frem med den allerstørste Forsigtighed, og Ministeriet har derfor søgt at ordne sig paa den Maade, at man har givet den sjællandske Fællesforening en Tilladelse til at faa engelske Racevin herind, men under meget strenge Vilkaar med Hensyn til Afspærring og under en aldeles betryggende Kontrol. Det er da Meningen herigennem at danne et Tillæg, som saa kan anvendes andetsteds. Men

jeg har tillige ment, at, naar vi have foretaget dette Skridt, bør vi vente noget, inden vi gaa videre, for at se, hvorledes Sagen vil falde ud. Som en Følge deraf er ikke alene det Andragende, som det ærede Medlem omtalte fra Holstebro Svineslagteri, men ogsaa forskellige andre Andragender, der gik ud paa Dispensation fra Forbudet mod Indførsel af Svin fra Udlandet, blevne afflaaede af Ministeriet.

Endelig skal jeg tillade mig at omtale et Forhold, som ligeledes har været gjort til Genstand for Omtale fra forskellige Sider, nemlig Spørgsmaalet om Fisterihavne paa Sjællands Vestkyst. Jeg er imidlertid overbevist om, at en Diskussion om dette Emne ingenlunde er afsluttet, men at tværtimod de væsentligste Bidrag til Sagens Oplysning senere ville komme frem her i Salen, og jeg skal derfor foreløbig udtale mig ganske kort om det, egentlig kun for at give en Oversigt over Sagens Stilling, saaledes som den er for Tiden, dels som et Grundlag for, hvad der senere kommer frem her i Salen, men tillige, fordi det forekommer mig, at man vel meget er kommen ind paa det Synspunkt, at nu maa der gøres noget meget stort for Fisteriets Fremme paa Vestkysten af Sjælland. Derved ligger det da nær at tænke, at hidtil er der slet ingen Ting gjort. Jeg skal derfor tillade mig at anføre nogle Talstarrelser med Hensyn til, hvad der allerede er gjort, og hvad der som Følge af det, der allerede er sket, maa gøres og gøres i den nærmeste Tid for at vise, at Stillingen ingenlunde er den, at Staten slet intet har anvendt i de senere Aar for at løse den Opgave, her er Tale om, nemlig Fremskaffelse af Fisterihavne. Vil man omtale dette Forhold, er det rettest først og fremmest at begynde med Esbjerg. Her viser det sig jo straks, at man ikke kan holde sig til Fisterihavne i strengere Forstand alene, fordi Forholdet er dette ved vore Havne, at de jo ikke alene tjene til Fisteriets Fremme, men ogsaa til Trafikkens Fremme. Det gælder jo i høj Grad om Esbjerg, at det er en Trafikhavn, men det har lige fra Begyndelsen af ogsaa været Meningen, at den skulde være en Fisterihavn, og det er den ogsaa bleven, idet Forholdet er det, at Fisteriet nebe ved Esbjerg er vokset væsentligt i de sidste Aar. I Løbet af de sidste 1½ Aar er Drægtigheden af Fisterifartøjer for Esbjergs Bedkommende fordoblet, og Esbjerg søges ved Siden deraf af Fisterie andetsteds fra, saaledes i de sidste Aar navnlig af de frederiks-havnske Fisterikuttere, som have været nebe ved Esbjerg paa Fisteri. Det, der i Esbjerg er gjort særlig for Fisteriets Fremme,